

زیانهای رابطه

جنسی در ایام عادت

در امر یکا دومین رقم کلیه سرطانهای زنان و تشکیل

می دهد . مدارکی در دست است که این رقم در کشورهای

اروپایی نیز چنین است - در پورتوریکو سرطان

دهانه رحم ۴۵ درصد تمام و نوزادهای بدخیم

زنان و تشکیل می دهند سالهای ۱۹۴۶ و ۱۹۵۰

بوسیله دائرة کنترل سرطان تأیید شده است .

در زنان سیاه پوست این نوع سرطان بیشتر از

زنان سفید پوست دیده می شود از ۳۱ درصد

سرطان دهانه رحم ۱۴ درصد نزد سفید پوستان

بوده است - زنان یهودی که هیچ گونه مصوبیت نیست

بسیار سرطانها ندارند مهذا سرطان کول در آنها

گزارش نشده و علت کمبود سرطان رحم در این زنان

نزدیکی نکردن در زمان قاعدگی است .

پروفسور دو نالد اسمیت استاد بالینی نظری

می دانیم زنان معمولا در هر ماه چند روز عادت

(ریکل) می شوند که رابطه جنسی در آن ایام

در اسلام ممنوع شده است ، شوهران حق ندارند از

همسران خود توقع اطاعت و تمکین داشته و زنان

نیز نایبستی بآن راضی باشند .

در این ایام زنان غالبا حالات خاص روحی و

جسمی دارند از این رو تکالیف خاصی متوجه آنان

می باشد از جمله اینکه بالاترین عمل عبادی (نماز)

آنان ساقط است و حتی قضا هم ندارد و روزه نیز در

این هنگام نباید بگیرند ولی قضای روزه را در وقت

مناسب دیگر باید بجای آورند .

علت ممنوعیت نزدیکی در ایام قاعدگی ، بروز

انواع ناراحتیها برای طرفین بخصوص برای زن

می باشد چنانکه یکی از دانشمندان در این مورد چنین

می نویسد : «سرطانهای دهانه رحم از لحاظ اهمیت

«اورولوژی» در دانشکده پزشکی کالیفرنیا در

کتاب «زنان اورولوژی» می گوید : «اورولوژی حاد»

(ورم سخت لوله یول) غالبا پس از عیاضت می باشد و

بیشتر در کسانی دیده می شود که در موقع قاعده بودن

زن با او ، نزدیکی می کنند زیرا در موقع قاعدگی

«لوره» می کشد و از لذت زیاد است (در زمان قاعدگی

میکروبیهای واژنه با دتر از سایر اوقات است) (۱)

نکته مهم قابل تذکر اینست که بروز این حالات

خاص برای زن هر ماه ، هرگز ناشی از عیب و نقص

جسمی و روحی و نازل بودن مقام و کمالاتش نمی باشد

و معلولیت رابطه جنسی در این ایام ، کوچکترین

نقص در مقام شامخ زن ایجاد نمی کند بلکه امری است

طبیعی و عادی که کلیت ساختمان و طبع خاص زن ،

این حال را اقتضا می کند و موجب سلامت جسم زن

می باشد چنانکه دانشمندان در این باره چنین اظهار

میدارند که خون حیض ، رحم را کاملاً شستشو

داده آنرا تطهیر می کند و به سادگی جنین و فرام

آوردن شیر برای نوزاد پس از تولد کمک شایانی

می نماید .

ولی مطالعه اوراق و حالات ایرانیان قبل از

اسلام و عادت یهودیان و مسیحیان نمودار این حقیقت

تاریخ است که «آنها در حال عادت یزن ، با بدین نقص و

بک تسووع بیماری نگاه می کردند و رفتارشان بین

افراط و تفريط در نوسان بود .

۱ - بهداشت ازدواج از نظر اسلام ص ۱۲۲

۲ - حقوق زن در اسلام و اروپا ص ۷۲

یهودیان مانند ایرانیان قدیم طریقتی فحش را

پسوده و بطور کلی از زنان خود در حال حیض کنار

گیری می کردند . حتی از معاشرت عادی و یا هم سر میر

و سر سفره نشستن ، دوری می کردند بطوریکه زن در

موقع قاعده طبیعی با پستی در اطاق علیحده سکونت

می کرد ، با کسی حرف نمی زد ، تنها غذای خود ، حتی

لباس پاک او را نجس می دانستند - بیش خدمتی که

برای چنین زنی غذا و آب می بردند ، با پستی دهان و

بینی خود را با پارچه ضخیمی بیندند که فضا و هوای

نجس آن مکان ، آنها را نجس نکند (۲)

مسیحیان نیز راه افراط پیسوده حتی در حال قاعدگی

طبیعی ، رابطه جنسی با همسران خود برقرار میکردند

چنانکه در زمان جاهلیت قبل از طلوع اسلام ، با مقارن

آن ، عادات ناپسندیده یهودیان و مسیحیان در میان

اعراب دسوخ کرده ، کم و بیش چنین رسمهای افراطی و

تفریطی در میان آنان دیده می شد بطوریکه برخی از

اعراب بدوی با همسران خود در حال عادت ، نزدیکی

می کردند و چنین معتقد بودند که فرزندی که در نتیجه

این نوع مقاربت بوجود می آمد سفال و خون ریز

می شد و چنین فرزندی را دوست می داشتند !!

ولسی اسلام در میان این افراط و تفریط ، طریق

متعادل عقلانی را برگزیده است و آنرا اینکه نزدیکی

با همسران خود در حال قاعدگی ممنوع باشد اما

سایر معاشرتها و نشست و برخاستهای عادی و معمولی

عمد که سبب زدن شدن زنهای می شود در چند روز
حاصل قبل از عادت ماهانه بر وقوع پیوسته است -
مطالعه در چهار بیمارستان بزرگ لندن نیز نشان داده
است که بیشتر حوادث و تصادفاتی که باعث زخمی
شدن و یا بستری شدن زنهای در بیمارستان شده در
اواخر عادت ماهانه آنها اتفاق افتاده است .

ولی با وجود این تغییرات جسمی و روحی در زنان
در چند روز ایام عادت ، اسلام در حسن دستورات
کلی خود بر مرد توصیه می کند که با همسرش خوی
نخود مدارا کند و در مقابل برخی بی نای و اغوی های
ناروای او زود از کوره بیرون برود و عصبانی نگردد
و وضع و حال جسمی و روحی همسر خود را مراعات کند .
در پایان این بحث لازم یادآوری است که اصل
در تشریع قانون مذکور ، آیه شریفه زیر می باشد (۱) :
« یَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًی
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّى يَطْهَرْنَ الْخ ... »

یعنی : از زنان (ای پیامبر) از (نزدیکی و حال)
حیض سوال می کنند بگو این عمل را با بخش است پس از
همسران خود در حال حیض مادی که پاک نشده اند
دوری کنید (و با آنان رابطه جنسی برقرار نکنید)

این آیه گویا اینکه بظاهر دلالت بر کناره گیری مطلق
از تمام جهات میکند الا اینکه بقرینه آیه بعدی :
« فَاَتَوَهُنَّ مِنْ حَيْثُ امَرَكَ اللَّهُ » معلوم می شود که مراد
آیه ، اعتزال و کناره گیری در ایجاد رابطه جنسی
می باشد نه مطلق کناره گیری حتی در معاشرت های عادی
و معمولی .

حتی انواع کامجویی غیر از رابطه جنسی را جایز
می داند و بطور کلی در قوانین اسلام ایام عادت با
سایر ایام ، تفاوتی جز در اصل رابطه زناشویی و برخی
از تکالیف عبادی ندارد .

آری نمی توان منکر شد که زن در این ایام دچار
بعضی از تغییرات جسمی و روحی می شود چنانکه
مطابق تحقیقات روانشناسان از نظر جسمی و روحی
دستخوش تغییرات ادواری است که با عادت ماهانه
او و چگونگی سیستم هورمونی بدنش پیوند نزدیک
دارد .

آمارهای جدید و دقیق نشان می دهد که زنان جهان
در تمام سالهایی که عادت ماهانه و قدرت بچه دار شدن
دارند ؛ فقط اقلیتی از آنان ، یعنی ده درصد زنهای ،
دستخوش ناراحتی و تغییرات جسمی و روحی نمی -
شوند بیشتر از نصف زنهای ، چند روز قبل از عادت ،
ماهانه ، گرفتار حالات ناپایدار اخلاقی و با دچار درد سر
و ناراحتی های جزئی می گردند در ۳۵ درصد زنهای ،
تغییرات کوچک در خلق و خوی و رفتار دیده می شود و
بالاخره عده ای از زنهای و مادرها که در عرض سه هفته
از ماه ، رفتار کاملاً عادی دارند در چهارمین هفته ماه
بزرگان بدن خلق و عصبانی تبدیل می شوند و بی شک ،
این تغییرات را « تغییرات روحی و جسمی » می -
خوانند زیرا تنها روح و اخلاق زن در چهارمین هفته
ماه عوض می شود بلکه در جسم او نیز تغییرات زیادی
وجود می آید ؛ این تغییرات ممکن است نتایج بسیار
جدی داشته باشد مثلاً مطالعه و تحقیق در یک زندانی
زنان نشان داده است که ۵۶۲ درصد جرمهای غیر